

וְלֹאֲתַחֲבָרָא בָּהּ, וְלִנְטָרָא דְכִּיּוּ עֲלָאָהּ, דְּמִטִּי עֲלִיָּהּ
 בְּהָהוּא לִילְיָא, וְאֲתִדְכִּי אַז כּאשר מגיע ליל שבועות אז הוא צריך לעסוק
 בתורה ולהתחבר עמה ולשמור את הטהרה העליונה שבאה עליו בליל שבועות שע"כ הוא

נטהר.

עיקר הלימוד בחג השבועות בתורה שבעל פה ובסודות התורה

וְאוֹלִיפְנָא, (דף צ"ח ע"א) דְּאוֹרֵייתָא דְּבָעִי לִיָּה לְמַלְעֵי בְּהָאֵי
 לִילְיָא, אוֹרֵייתָא דְּבָעֵל פָּה, בְּגִין דִּיתְדִכּוֹן
 (ס"א דִּיתְדִבְק) פְּחָדָא, מְמַבּוּעָא דְּנַחֲלָא עֲמִיקָא ולמדנו שהתורה

שצריך לעסוק בה בליל שבועות הוא בתורה שבעל פה, דהיינו שעיקר הלימוד יהיה בתורה
 שבעל פה ובסודות התורה בכדי שיטהרו המלכות ונשמות ישראל כאחד מכח הנביעה של
 הנחל העמוק שהוא יסוד דבינה. לְבִתְרָא, בְּהָאֵי יוֹמָא, לִיתִי תוֹרָה

שְׂבִכְתָּב, וְיִתְחַבֵּר (ס"א בהו) בָּהּ, וְיִשְׁתַּפְּחוּן פְּחָדָא בְּזוּוּגָא
 חָד לְעִילָא ואח"כ ביום שבועות יבוא ז"א הנקרא תורה שבכתב להתייחד עם המלכות
 הנקראת תורה שבעל פה ואז הם ימצאו כאחד בייחוד אחד למעלה. פְּדִין מְכַרְיִזֵי

עֲלִיָּהּ וְאִמְרֵי ואז מכריזים על אותו אדם בשמים ואומרים עליו, (ישעיה נט) וְאֲנִי
 זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אִמַּר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי
 אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ וְגו' דהיינו שאומר הקב"ה שהמלכות הנקראת זאת והיא
 בריתי היא תשרה עליהם וכן גם רוחי שמצד הז"א שתשרה עליהם גם כן ותזכה לדברי

התורה ששמתי בפיך שע"כ התקשטה המלכות לצורך הייחוד ויזכו לכך בניך ובני בניך מעתה ועד עולם כי חוט המשולש לא ינתק (רמ"ק).

החסידיים הראשונים לא היו ישנים כליל שבועות והיו עוסקים בתורה כל הלילה והיו אומרים שיורשים שני עולמות

וְעַל דָּא, חֲסִידֵי קְדָמָי לָא הָווּ נְיִימֵי בְּהַאי לְיִלְיָא, וְהָווּ לְעָאן בְּאוּרֵייתָא ולכן החסידיים הראשונים לא היו ישנים באותו הלילה של ליל שבועות והם היו עוסקים בתורה כל הלילה [קנד], **וְאִמְרֵי, נִיתֵי לְאַחֲסָנָא יְרוּתָא קְדִישָׁא, לָן, וְלִבְנָן, בְּתֵרִין עֲלָמִין** והיו אומרים שנבוא לרשת את ירושת התורה שהיא קדושה לנו ולבנינו בשני העולמות, דהיינו בעולם הזה ובעולם הבא. **וְהָהוּא לְיִלְיָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֶתְעַטְרָא**

אור הרשב"י

לאחסנא ירותא קדישא לן ולבנן בתרין עלמין, ועוד אר"ש על חברייתא דלעאן באורייתא בהאי ליליא כולהון יהון רשימין וכתובין בספרא דדברניא וקב"ה מברך לון בכמה ברכאן ועטרין דעלמא עלאה ע"כ. ומי האיש אשר ישמע כזאת ויפנה לבו לבטלה כלילה הזאת וכ"ש שלא יטנף פיו בדבריו בטלים ודברי חול של מו"מ וכ"ש בליצינות ולשה"ר, ויתנבר כארי לישב על המשמר בעינים פקוחות לדחות את השינה ולא יתנמנם כלל, כי רבינו האר"י ז"ל החמיר מאד בענין השינה בזאת הלילה יותר מליל הו"ר וכנ"ו בשער הכונות בדרוש הלילה הזאת.

[קנד] וכתב הבן איש חי בשנה ראשונה פרשת במדבר סעיף ג' יזהרו שלא לדבר שיחת חולין כל הלילה, וצריך להם שמירה גדולה בזה כלילה זו, מפני דכל עת שיש אסיפה מאנשים הרבה דרכו של יצה"ר להכשילם לדבר דברי חול, ומדבר לדבר יבואו לדברים אסורים של שחוק ושל לשה"ר, ויזהרו ללמוד כל סדר הלימוד של זאת הלילה בחשק גדול ובשמחה רבה והתלהבות הלב, כי הלימוד המתוקן לזאת הלילה עושה פרי גדול למעלה וממשיך לנפש האדם קדושה וטהרה, ואיתא בזה"ק בפרשת אמור וז"ל חסידי קדמאי לא הוו ניימי בהאי לילייתא והוו לעאן באורייתא ואמרו ניתי

הלימוד היומי

לעי"נ עזת (טולה) בת זולייכה ע"ה

עֲלֵייהוּ, וְאַתֵּיִא לְאַדְוֹנָא בִּיהַ בְּמִלְכָּא, וְתַרְוֵייהוּ
מִתְעַטְרֵי עַל רֵישֵׁייהוּ, דְּאֵינֻן דְּזַפְּאן לְהַכִּי [קנח] ובאותו הלילה

אור הרשב"י

לחבקוק הנביא' (חבקוק ג, א). אחר כך מימור 'השמים מספרים' (תהלים יט), ומימור 'יקום אלהים' (שם סח), אחר כך ה'אלפא ביתא' (שם קיט), בלא השירות (שם מפרק קכ). אחר כך כל מגילת שיר השירים, וכל מגילת רות, ואחר כך פסוקים אחרונים של דברי הימים. וכל זה באימה ביראה בניגון ובטעם, לא יאומן כי יסופר. ואחר כך למדנו משנה כל סדר זרעים. ואחר כך למדנו על דרך האמת.

ובעת שהתחלנו ללמוד המשנה, ולמדנו שתי מסכתות, זיכנו בוראנו ונשמע את קול המדבר בפני החסיד נר"ו, קול גדול בחיתוך אותיות, וכל השכנים היו שומעים ולא מבינים. והיה הנעימות רב והקול הולך וחזק, ונפלנו על פנינו, ולא היה רוח באיש לישא עיניו ופניו לראות מרוב המורא. והדיבור ההוא מדבר עמנו, והתחיל ואמר, שמעו ידידי המהדרים מן המהדרים, ידידי אהובי. שלום לכם, אשריכם ואשרי יולדתכם, אשריכם בעולם הזה, אשריכם בעולם הבא, אשר שמתם על נפשכם לעטרני בלילה הזה, אשר זה כמה שנים נפלה עטרת ראשי ואין מנחם לי, ואני מושלכת בעפר חובקת אשפתות, ועתה החזרתם עטרה ליושנה. התחזקו ידידי, התאמצו אהובי, שמחו ועלצו ודעו כי אתם מבני עליה, וזכותם להיות מהיכלא דמלכא, וקול תורתכם והבל פיכם עלה לפני הקדוש ברוך הוא, ובקע כמה אוריים

[קנח] ובמעלת לימוד התורה בליל שבועות כתב השל"ה במסכת שבועות פרק נר מצוה וז"ל: ולהראות גדולת מעלת זה הלילה, איך שחביב לפני הקדוש ברוך הוא לבלתי נדום רגע אחת מדביקות התורה, גם יש רשות להפסיק בין ענין לענין לדבר דברי התעוררות מוסר ופשפוש מעשים ולתקן תקנות ליראת ה', אכתוב לכם מעשה שאירע קרוב לזמנינו, והועתק מכתב המקובל הר"ר שלמה הלוי אלקביץ, שהיה מתחבר בבית של רבינו בית יוסף, והופיע עליו רוח הקודש. וזה נוסח הכתב: דעו לכם, כי הסכמנו החסיד נר"ו ואני עבדו, ועבדיכם מהחברים, לעמוד על נפשינו ליל שבועות ולגדר שינה מעינינו ותהלה לאל כן עלה בדינינו כי לא הפסקנו רגע, רק אשר תשמעו ותחי נפשכם. וזהו הסדר שתקנתי וסדרתי בלילה ההוא. ראשונה תורה, קרינן מפרשת בראשית עד זיכלו' (בראשית ב, א – ג) בנעימה בקול גדול. אחר כך 'בחדש השלישי' (שמות יט, א) עד סוף סידרא. עוד מפרשת משפטים 'ואל משה אמר' (שם כד, א) עד סוף סידרא. עוד מפרשת ואתחנן 'ויקרא משה אל כל ישראל' (דברים ה, א) עד סוף פרשת 'שמע ישראל' (שם ו, ט). עוד מפרשת וזאת הברכה 'ויעל משה' עד 'לעיני כל ישראל' (שם לד, א – יב). עוד ההפטרה דשבועות 'יהי בשלשים שנה' (יחזקאל א, א), והפטרה 'תפלה

הלימוד היומי

לעיני עזת (טולה) בת זולייכה ע"ה

המלכות הנקראת כנסת ישראל היא מתעטרת ושורה עליהם ואח"כ בבקר בתפילת מוסף

אור הרשב"י

אל תחוס על כליכם, כי טוב הארץ העליונה
תאכלו, ואם תאבו ושמעתם, טוב הארץ היא
תאכלו. לכן מהרו ועלו, כי אני המפרנסת לכם
ואני אפרנסכם, ואתם שלום ובתיכם שלום, וכל
אשר לכם שלום, ה' עוז לעמו יתן/ כו'.

את כל הדברים האלה דבר אלינו, ושמעה
אזנינו, ורבות כהנה וכהנה מענייני החכמה,
כמה וכמה הבטחות גדולות. וכולנו געינו
בככיה מרוב השמחה, וגם בשמענו צרת
השכינה בעונותינו, וקולה כחולה המתחננת
אלינו, ואז נתחזקנו עד אור הבוקר ולא פסק
גירסא מפומנא בגילה ורעדה.

ויהי בבקר, הלכנו ומבלנו, כאשר עשינו שני
ימים קודם, ושם מצאנו לשלשה החברים אשר
לא נמצאו שמה בלילה ההוא, וגערנו בהם
ונספר להם את כל הטובה אשר עשה ה' עמנו,
וימת לבם בקרבם וסטרפו פניהם וגעו בבכיה,
וגם אנחנו התחזקנו כנגדם, יען בסבתם לא
זכינו עוד והפסדנו, כאשר אמר למעלה.
ויאמרו, מי יתן והלילה הזאת השניה נתחבר
ביחד ונהיה עשרה, והסכמנו לעשות כן. ועם
שבליילה הראשון שינה בעינינו לא ראינו אפילו
רגע כמימריה, וגם ביום לא הונח לישן, כי
דרוש דרש החסיד נר"ו אחר המנחה, וישבנו
שם. ועם כל זה שנסנו בעוז מתנינו ועשינו
בלילה השניה כסדר הראשון, ומרוב השמחה
שהיינו עשרה, לא המתינה עד עת קרוא
המשנה, ולא עד חצות כמו בלילה הראשון
שהיה ממש בחצות הלילה, רק תיכף שהיינו

וכמה רקיעים עד שעלה, ומלאכים שתקו,
ושרפים דממו, והחיות עמדו, וכל צבא מעלה
והקדוש ברוך הוא שומעים את קולכם.

והנני המשנה האחת המייסרת את האדם,
באתי לדבר אליכם, ואם הייתם עשרה הייתם
מתעלים יותר ויותר, אבל עם כל זה נתעליתם
ואשריכם ואשרי יולדתכם ידידי אשר נדדתם
שינה מעיניכם, ועל ידיכם נתעליתי הלילה
הזה, ועל ידי החברים אשר בעיר הגדולה, עיר
ואם בישראל, ואין אתם כמותם השוכבים על
'מטות שן', שינה שהוא אחד מששים במיתה
(ברכות נז ב), 'וסרוחים על ערסותם'. ואתם
נדבקתם ביהו"ה, והוא שמה בכם. לכן בני
התחזקו ואמצו ועלצו באהבתי בתורת
ביראתי. ואילו הייתם משערים אחד מאלף
אלפי אלפים ורוב רבי רבבות מהצער אשר אני
שרויה בו, לא היתה נכנסת שמחה בלבכם,
ולא שחוק בפיכם, בזוכרכם כי בסיבתכם אני
מושלכת בעפר. לכן חזקו ואמצו ועלצו בני
ידידי המהדרים, ואל תפסיקו הלימוד, כי חוט
של חסד משוך עליכם, ותורתכם עריבה לפני
הקדוש ברוך הוא. לכן עמדו בני ידידי על
רגליכם והעלוני, ואמרו בקול רם כיום
הכיפורים 'ברוך שם כבוד' כו'.

ועמדנו על רגלינו וקטרי חרצינו משתרין,
ואמרנו בקול כאשר נצטוינו. וחזר ואמר,
אשריכם בני, שובו אל לימודכם ואל תפסיקו
רגע, ועלו לארץ ישראל, כי לא כל העתים שוות
ואין מעצור להושיע ברב או במעט, 'ועיניכם

הלימוד היומי

לעיני עזת (טולה) בת זולייכה ע"ה